

Sygn. akt II Ca 724/18

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Grażyna Kobus

SO Maciej Ejsmont

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2018r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym sprawy ze skargi powódki M. S. o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z(...)r., sygn. akt (...), w sprawie przeciwko (...) Sp. z o.o. w D.

o nakazanie i wydanie dokumentów

p o s t a n a w i a:

odrzuć skargę.

(...)

UZASADNIENIE

Skarżąca M. S. wniosła o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Świdnicy z (...)r., sygn. akt(...). W uzasadnieniu skarżąca podniosła, że zaskarżone rozstrzygnięcie zostało wydane w sprzeczności ze składanymi przez nią wnioskami, a oba sądy: I i II instancji nie zajęły się jej żądaniem lecz wymaganym przez siebie, nieistniejącym przedmiotem sprawy. Nieprawdą było stwierdzenie przez Sąd Rejonowy, że celem powódki było unieważnienie zebrania rocznego ogółu właścicieli lokali, gdyż na te okoliczności nie składała żadnych pism. Sąd drugiej instancji nie odniósł się natomiast merytorycznie do złożonych przez nią zarzutów i nie wyjaśnił też skąd wzięły się tak wysokie koszty wynagrodzenia radcy prawnego.

Sąd Okręgowy zważył. Skarga, jako niedopuszczalna, podlegała odrzuceniu. Przed przystąpieniem do merytorycznego rozpoznania skargi o wznowienie postępowania obowiązkiem Sądu jest zbadanie, czy zostały spełnione określone w art. 410 § 1 kpc konieczne warunki umożliwiające jej rozpoznanie. Na tym wstępnym etapie sąd dokonuje więc oceny wskazanych przez skarżącego podstaw wznowienia postępowania pod kątem ustawowej ich dopuszczalności, a więc czy są to podstawy wymienione w art. 401 kpc – 403 kpc. Przy czym oparcie skargi przez stronę na ustawowych podstawach nie oznacza tylko wskazania określonej podstawy prawnej, ale także wymaga przytoczenia takich okoliczności, które uzasadniałyby jej powołanie, a ocena przez Sąd, już na tym etapie postępowania, czy skarga opiera się na ustawowej podstawie wznowienia nie ogranicza się do badania, czy okoliczności wskazane przez skarżącego podpadają pod wskazaną podstawę wznowienia, lecz obejmuje także badanie, czy podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje (zob. m. in. postanowienie Sądu Najwyższego z 9 października 2015r., IV CZ 24/15, Wyd. Lex nr 1936739, a także uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z 25 maja 2016r., V CZ 19/16, Wyd. Lex nr 2056892). Zdaniem Sądu Okręgowego powyższym wymogom skarżąca nie sprostała, gdyż jej argumentacja sprowadza się jedynie do polemiki z argumentacją rozstrzygnięć Sądów obu instancji, które zostały wydane w sprawie objętej skargą. Skarżąca zarzuca zatem m. in., że wydane rozstrzygnięcia są nieprawidłowe i nie odnoszą się do jej żądania. Natomiast, co najistotniejsze, nie powołuje się ona na jakiegokolwiek podstawy wznowienia, o których mowa w przepisach art. 401 – 403 kpc i nie przytacza okoliczności na ich uzasadnienie. Jednoznacznie zatem upatruje ona zasadności swojej skargi wyłącznie w odmiennej ocenie okoliczności faktycznych i prawnych, aniżeli dokonana przez Sądy obu instancji.

Skarga o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem jest natomiast nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia. Jako instytucja wyjątkowa przysługuje więc wyłącznie od ściśle określonych orzeczeń oraz na ściśle określonych podstawach (zob. A. Zieliński, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, wyd./el. Legalis 2017) i nie może być traktowana, jako kolejny środek kontroli merytorycznej prawidłowości rozpoznania sprawy.

Tym samym, jak już wskazano, skoro treść uzasadnienia skargi jest jedynie bezprzedmiotową polemiką z motywami wydanych rozstrzygnięć Sądów obu instancji, musiało to prowadzić - w myśl art. 410 § 1 kpc - do jej odrzucenia, skoro nie została ona oparta na ustawowych podstawach wznowienia.

Mając na uwadze powyższe względy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 410 § 1 k.p.c., orzekł jak w postanowieniu.

(...)